

In memoriam Biczó Géza

Biczó Géza (1937-2010)

Szomorú kötelességünknek teszünk eleget mind, akik eljöttünk erre a búcsúzásra. Kedves kollégánkat, Biczó Gézát, a Magyar Tudományos Akadémia Kémiai Kutatóközpontjának nyugalmazott főmunkatársát búcsúztatjuk.

„Kit anya szül, mind meghal az végül.” Az ittmaradottaknak mindig nehéz tudomásul venni azt, hogy akivel még a napokban olyan jól beszélgettek, aki kedvesen rájuk mosolygott, aki segített kisebb-nagyobb ügyeikben, aki csak egyszerűen ott volt, ahol mi, nincs többé. Fájlaljuk, amit elvesztettünk, nem kaphatjuk meg többé. Tőle azt, ami eddig természetes volt, siratjuk a veszteségünket. De: gondoljunk arra, mit vesztett az, aki elment. Mennyi mindent szeretett volna még megtudni a világ titkaiból. A sok baj, nehézség ellenére mégis mennyi örömet talált a hivatásában, a tudományban, családjában, ismerőseiben, barátaiban, olvasmányjaiban, egész életében.

Különösen szomorú egy kutató, egy tudós ember elvesztése. Biczó Géza kollégánk fizikus volt, akinek természettudományos érdeklődése és munkássága igen hosszú utat járt be a kis molekulák és az atomok kölcsönhatásainak kvantumfizikai, kvantumkémiai vizsgálatától a polimerek és biopolimerek sajátosságainak kutatásán át, egészen az élő rendszerekben lévő aminosavak és fehérjék tulajdonságainak megismeréséig, annak a tudásnak a megszerzéséig, ami közvetlenül a gyógyítást szolgálja. Hiszen ahogyan a költő mondja:

„A világnak egységes szövetét
csak gondolkodásunk szaggatja szét:
fizika, kémia, biológia
külön csak részek,
de értően összerakva: fenséges harmónia.”

Így jutott el kollégánk is a viszonylag egyszerű, s néha csak, tisztán eméletinek tűnő problémáktól a bonyolult rendszerek vizsgálatáig, az ember számára közvetlenül hasznosítható tudásig. Munkáját mindig lelkiismeretesen, nagy körültekintéssel végezte. Ma is látom magam előtt, amint derűsen cipeli az intézet udvarán könyvekkel teli nagy táskáját, mert a szakirodalom tanulmányozására mindig nagy súlyt helyezett.

1967-ben jelent meg a világhírű Del Re és Ladik János professzorokkal közösen írt dolgozata a *Physical Reviews*-ben, amelyre még ma is hivatkoznak. A *Reviews in Computational Chemistry* 21. kötetében, például vagy az *Advances in Quantum Chemistry* című könyvben, amely a világhírű Per Olov Löwdin professzor szerzőségével, ill. szerkesztésében jelent meg.

Szívügye volt az „International Society for Molecular Electronics and BioComputing” nevű nemzetközi tudományos társaság megalapítása.

Az ő kitartó munkájának köszönhető, hogy a társaság megalakult, és több sikeres nemzetközi konferenciát rendezett. Biczó Géza kollégánk ennek a nemzetközi tudományos egyesületnek több fontos tisztségét is betöltötte.

A Magyar Kémiai Folyóiratban vendégszerkesztőként jegyezte a 2008/4. számot.

Számos alkalommal igen körültekintően és magas színvonalon lektorált cikkeket folyóiratok részére, amivel hozzájárult szakterületének fejlődéséhez.

Száma, mint minden igazi kutató számára a kutatás *életforma* volt. Hitt a tudás fontosságában, a tudomány jelentőségében, amihez ő is hozzátette saját eredményeit. Azt hiszem, több minden nem adatott meg a számára, amit mások talán fontosnak tartanak. Azt gondolnánk ezért, hogy nem mindenben volt szerencsés. Én úgy vélem azonban, hogy ennek ellenére is szerencsésnek mondhatjuk őt, sőt megelégedettnek, mert fontos felismerésekkel gyarapította a tudományos ismereteket. Az alkotás öröme, a jogos megelégedettség a legtöbb, amit az ember a földi életpályán elérhet, hiszen mindennek az alapja a becsülettel elvégzett munka és a szeretet.

Biczó Géza kollégánk pályáját megfutotta, sikereit elérte, kudarcait megharcolta. Gondoljunk rá jó emlékezettel.

Nyugodjék békében!

Vinkler Péter
gyászbeszéd a temetésen